

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

Ѣ ДЪВЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

1 ПОНЕЖЕ мнозина начинаха да прѣвѣтъ сказаніе за онѣхъ вѣщи, който бѣдоха извѣстны въ насъ,

2 Какъото шо ни ги прѣдѣдоха онѣхъ, който ги видѣха съ очіи те си ѿ край, и бѣдоха слѣжители на слово то:

3 Изволихъ и азъ, който послѣдовахъ ѿ начало то въ сичко то, ѿ державный Феофіле, да ти ги напишемъ нарѣдъ вѣе подроbenъ.

4 За да раздѣлѣшь истина та на онѣхъ вѣщи, който си се надчилъ.

5 Бѣдѣ въ дни те на Ирвда царя Иудейскаго, нѣкой священникъ, име то мѣ Захаріа, ѿ редовно то ѣфимѣрство Іовіаново: и жена та мѣ бѣше ѿ дшѣрки те Іаруиновы, и име то и бѣше Влісаветъ.

6 И бѣха и двѣма та прѣведни прѣдъ Бгга, зашто ходоха по сички те заповѣди и ѿправданіа Бжїи безпорочни.

7 Но немаха си чѣдо, за-

што Влісаветъ бѣше неплодна, и двѣма та застарѣли въ дни те си.

8 И кѣдѣ когѣто той слѣжеше въ редѣтъ на ѣфимѣрство то си прѣдъ Бгга,

9 По обѣчаю на свѣщенничество то, слѣжесе да покѣди, като влѣзе въ цѣрква та Господна.

10 И сичко то множество людско бѣше вжнѣ, и молѣшесе Бггъ во време то на каденіе то.

11 И гвѣимдсе Анггъ Господень, който стоѣше ѿ дѣсна та страна на кадилнѣатъ олтарь.

12 И като го видѣ Захаріа, смѣтисе, и страхъ големъ нападнѣ на него.

13 И рече мѣ Анггело: не бойсе Захаріе: зашто се оуслѣша молитва та ти: и жена та ти Влісаветъ шѣ ти роди сына, и шѣ да мѣ наречешъ име то Іоаннѣ.

14 И шѣ да ти вѣде радостъ и веселіе: и мнозина шѣ се зарѣдѣватъ за рожденіе то мѣ.